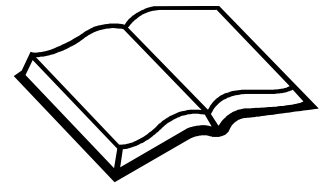

Zijn alle Nieuw-Testamentische brieven aan, over en voor ons?

M. van Driel, Assen (†). Overname met toestemming.

“Wie Gods wil wenst te doen en Gods eer zoekt, zal weten, **welke leer van God komt**”.

Johannes 7:16-18

“Die uit God zijn, **bewaren zichzelf en worden bewaard**”

Judas 20:24

Niemand zal willen ontkennen dat we leven in de laatste, moeilijke, dagen waarvan **2 Timothéus 3:1** spreekt. Satan probeert nog steeds Gods Woord krachteloos te maken door ons delen er van te ontnemen, waardoor de ware Godsvrucht, een wandel volgens het Woord en de principes van het kruis en de kracht van de opstanding verdwijnt. (**2 Timothéus 3:5**) Volgens **2 Timothéus 2:14** mag een dienstknecht van God geen “*woordenstrijd*” voeren.

Toch maken sommigen een hele leer gebaseerd op **één woord**, “*genade*”, zonder te letten op de algehele lering van het Nieuwe Testament en de context waarin het woord voor komt. Wij weten allen over onderwijs van het Oude Testament dat dit “**wel vóór ons is, maar niet óver ons gaat**”. Direct en praktisch is het meeste over en voor Israël. **Indirect en geestelijk** is het Oude Testament voor ons vol lering en troost. (**Romeinen 15:4; 1 Corinthe 1:1-13 en 2 Timothéus 3:16**)

In elke dwaling zit iets van een waarheid. Zodra men een waarheid echter te ver doorvoert vervalt men in een gevaarlijke eenzijdigheid. Het is die vermenging van waarheid en leugen die een dwaalleer zo ondoorzichtig en ongrijpbaar maakt. Bedenk dat de duivel als geen ander het Woord van God gebruikt. Hij is dé diabolos, dé meester-menger, dé door-elkaar-gooier.

Het is heel gevaarlijk om het onderscheid tussen het Oude- en het Nieuwe Testament “*wel voor, maar niet over ons*” óók toe te passen op het Gemeentelijk onderwijs, zoals wij dat in de Nieuw Testamentische Brieven vinden. Om evenwicht aan te brengen en rust te bevorderen wil ik dit in enkele punten onder de aandacht brengen.

Paulus waakt er zelf voor, o.a in **Romeinen 6:1-5 en 15**, dat zijn “*genadeleer*” verkeerd wordt uitgelegd. De uitspraak van onze Heer Jezus: “*De boom kent men aan zijn vruchten*” is ook van toepassing op een leer. Bevordert zij de ontwikkeling tot evenwichtige en ruimdenkende Christenen óf tot bekrompen partijgangers? (**2 Corinthe 6:12-13**).

Alle brieven zijn geschreven aan *Christenen-van-deze-bedeling*, niet aan de **ongelovige** natie Israël. Enkele brieven zijn gericht aan *Christenen-van-Joodse-afkomst*. Als we daar op letten helpt dat ons om b.v. **Hebreeën 6:1-8** te verstaan, net zoals we veel dingen uit b.v. de Corinthebrieven beter te verstaan als we over de leef - en denkwereld in de heidense stad Corinthe van die tijd weten.

Wij mogen niet beweren dat b.v. de Efeze – en Corinthebrieven geen praktische waarde voor ons hebben, omdat ze niet rechtstreeks aan ons geschreven zijn en. . . . daarom dus ook geen gezag voor ons hebben. Het is evenmin staande te houden dat Hebreeën tot en met Openbaring niet “aan en over ons” maar alleen “voor ons” zouden zijn”, waardoor we er alleen indirecte “geestelijke” toepassingen uit kunnen halen.

Wat ons niet past kunnen we dan naast ons neerleggen en zo Gods sprake verstommen en Gods Geest blussen. Zoiets past alleen vleeselijke Christenen die van verantwoordelijkheid niet willen horen en evenmin praktische heiligmaking en gemeentelijk leven naar **Handelingen 2:42**.

Alle gemeentelijke Brieven zijn voor de Gemeente van de Here Jezus Christus van deze bedeling, die bestaat uit gelovige Joden en Heidenen. Het zijn waarheden en profetieën voor wie **NU** Christus belijden als hun Here en Heiland. Dat b.v. Jacobus, pas na **Handelingen 15:11** (!....) schrijft aan de twaalf stammen in de verstrooiing betekent dat die Joodse Christenen, die toen leefden en ook aan anderen bekend waren, het zaad en de zekerheid zijn van het behoud van gans Israël. (**Romeinen 9:29, Romeinen 11: 1 en 26, 1 Corinthe 15:8**) Dat in het begin, vele jaren voordat Jacobus zijn brief schreef, Christenen ook wel samenkwamen op het tempelplein of in een synagoge, zegt in dit verband niets.

Het overwegend profetische boek **Openbaring** gaat pas vanaf hoofdstuk 4 niet langer over de Gemeente op aarde, zoals we haar in de **hoofdstukken 2 en 3** door de zeven gemeenten vertegenwoordigd zien, maar is overduidelijk **wél** helemaal aan - en voor ons. (*Op dát moment is de Gemeente al door de Here opgenomen.*)

Als we de regel van “over” en “voor” ook op het Nieuwe Testament gaan toepassen dan zou iedereen, zonder zich bezwaard te hoeven voelen, alle delen van het Nieuwe Testament die hem of haar niet passen kunnen afwijzen. Dan gaat men het woord van God “**versnijden**”. In plaats van “*rechte voren te trekken*” gaat iemand zelfgekozen kronkelwegen bewandelen. Onderscheid is goed, maar de organische eenheid van Gods Woordenopenbaring mogen wij niet versnijden om tenslotte maar een hele dunne Bijbel over te houden. De satan is er altijd op uit om het *praktische persoonlijke en gemeentelijke leven* van het Nieuwe Testament gelovigen krachteloos te maken.

De brieven van Paulus zijn overwegend gemeentelijk gericht. Daarin vinden wij de grote waarheden over de natuur, het wezen én de structuur van de gehele Gemeente én de plaatselijke groepen (*Gemeenten*) als openbaring van het Lichaam van Christus en de Tempel van Gods Geest.

In de **Galatenbrief** worden Christenen van heidense afkomst gewaarschuwd tegen terugval. Daardoor hebben wij ook een dieper **inzicht in het onderscheid tussen belofte en Wet**.

In de **Hebreeënbrief** worden Christenen van Joodse afkomst **gewaarschuwd voor terugval**. Daardoor hebben wij, door Gods Voorzienigheid, een kostelijk onderwijs over het volmaakte Offer, de Grotere dan Mozes en Aäron en vooral over het Hogepriesterlijke werk van Christus NU voor de Gemeente, als voortzetting van Zijn werk op Golgotha, krachtens de wet en eed van Zijn God en Vader!

De **brieven van Petrus, Jacobus, Johannes en Judas** houden zich vooral bezig met de **handel en wandel van de individuele gelovigen**, Christenen uit de Joden en de Heidenen. Wat voor hen toen gold, geldt in alle opzichten net zo voor ons nu!

Bovendien is hun onderwijs **nergens tegenstrijdig met wat Paulus leerde** over de praktische handel en wandel van de gelovigen. (**1 Corinthe 4:17**) Het is juist alleen maar bevestigend en aanvullend. Bovendien volgen de persoonlijke vermaningen van Paulus altijd direct op het leerstellige Gemeentelijke gedeelte van zijn Brieven, want positie en praktijk horen altijd bij elkaar.

Trouwens, wij mogen toch nooit de schrijvers van het Nieuwe Testament tegen elkaar uitspelen; zij werken samen op Gods akker en aan Gods Bouwwerk, en wel **NU** in deze bedeling. (**1 Corinthe 3:7-9** en **Efeze 3:10**) Paulus heeft door de genade en de voorzienigheid van God, met zijn diverse helpers meer onder de Heidenen gewerkt; Petrus, Jacobus en anderen meer onder de Joden.

Wij weten van hun duidelijke afspraak over **ieders werkterrein**. (**Galaten 2:8-9**). Natuurlijk is dat in de brieven te merken aan de manier waarop zij de Christelijke waarheden naar voren brengen. Ook wij houden immers, naar Nieuwe Testamentische opdracht, rekening met de achtergrond van de mensen aan wie wij het Evangelie verkondigen. (**1 Corinthe 9:20**)

Petrus zelf **vereenzelvigt zijn Brieven met die van Paulus als Gods Woord** voor ons, voor **NU**. (**2 Petrus 3:15-16**) Noch de schrijver van de Hebreënbriev, noch Petrus, Judas of Johannes geven ergens de indruk te schrijven over – en voor een andere **bedeling of andere groep dan Paulus**.

Het is **vergezocht én aantoonbaar onjuist** om een tegenstelling te zoeken tussen de brieven, die voor de Gemeente zouden zijn, en andere Brieven die aan het ongelovige Israël zouden zijn gericht. In plaats van op zoek te zijn naar een tegenstelling, die niet bestaat, (Zie: **1 Timothéus 6:20**) zou men veel meer op zoek moeten gaan naar de wondermooie eenheid en onderlinge aanvulling, bevestiging en wederzijdse verrijking in alle Nieuwe Testamentische boeken.

Ik heb mij afgevraagd wat er achter deze afdwaling zit en kom tot de volgende punten:

- Paulus schrijft over Christenen van de laatste tijd, die een “*schijn*” van Godsvrucht hebben; er worden dan van hen 16 slechte dingen genoemd in **2 Timothéus 3:1-6**.
- Christus spreekt over tijden die komen, waarin de liefde verkilt als gevolg van wetsverachting. (**Matthéus 24: 12**)
- Nu wordt het heel duidelijk waarom de Brieven van Jacobus, Petrus, Johannes en Judas, door Gods voorzienigheid, **NA de fundamentele Brieven komen**. Die praktische Brieven zijn **juist voor ons**, in deze laatste dagen bedoeld!
- Er is zoveel “*geloof*” onder Christenen, maar er zijn géén werken; dáárom de Jacobus Brief!
- Zoveel “*belijders van Christus*” zeggen dat ze bij Gods volk horen, maar zij openbaren geen christelijke handel en wandel; dáárom de Petrus-brieven!
- Velen zeggen “*kinderen van God*” te zijn, maar zij openbaren geen broederliefde en hebben de waarheid niet; dus de Johannes-brieven.

- Zovelen spreken over “genade”, maar er is zoveel losbandigheid en wetteloosheid en er zijn zoveel leraars; dáárom de Judas-brief!

Alles wat de apostelen schreven, klopt met de praktische oproep van Paulus om, vooral met betrekking tot de spoedige komst van de Heer, “*het vlees niet te verzorgen, maar Christus aan te doen*”. (**Romeinen 13:11-14**)

Dat wil zeggen “*te wandelen*” zoals Hij gewandeld heeft en te zijn zoals Hij is. (**1 Johannes 2:6; 1 Johannes 4:17; 2 Petrus 3:14; 1 Johannes 2:18; Openbaring 3:3-4; 2 Corinthe 11:2; 2 Corinthe 11:2; Hebreeën 10:24-25; Hebreeën 10:37-39**)

Het doel van de Openbaring is **praktische heiliging en opvoeding**, tot de komst van Christus. De rechtvaardige moet nog meer rechtvaardigheid dóen, de heilige moet nog meer geheiligd worden. (**Openbaring 22:11**) Net als bij Paulus; **van positie naar conditie**. De “*vuilen*” moeten nog vuiler worden. In de brieven van Petrus, Jacobus en Judas wordt veel gezegd over de vuiligheid van de z.g.n. “*christenen*”. Wij leven immers óf naar Christus toe, óf naar de antichrist toe. God laat toe dat, vooral de laatste tijd, er uit komt wat er in zit. Al de brieven bevatten juist een *bijzonder onderwijs voor de heiligen van nu, een test wié wij zijn!* Hiermee is ook aangetoond dat het Hogepriesterschap van Christus (**Hebreeën**) en het priesterschap van de gelovigen (**Petrus en Openbaring**) ook met ons van doen heeft, zonder hierbij af te doen aan het feit dat straks Christus de Grote Priester, én Koning, over Israël en de volkeren zal zijn krachtens Goddelijk decreet. (**Psalm 2; Psalm 110**)

De Gemeente wordt genoemd: “*huis*”, “*tempel*”, “*akker*”, “*gebouw*”, “*maagd*”, “*heilig-priesterdom*”, “*uitverkoren volk*”, “*lichaam van Christus*”, enz. Het één sluit het ander niet uit, maar juist in! Samen illustreren zij allerlei aspecten van de positie en de roeping van de Gemeente. Geen enkel beeld mogen wij te ver doorvoeren en andere waarheden wegedeneren.

Tot slot mogen wij nooit vergeten dat na de Opname der Gemeente de Bijbel, Gods Woord, een licht zal zijn voor de “*gelovigen van dán*”. Er zullen veel gedeelten zijn, die voor hen een bijzondere toepassing hebben, zoals het nu bij ons het geval is.

“*Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben.*”

1 Corinthe 13:12
